

Talan väckt den 17 februari 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland**(Mål C-98/16)**

(2016/C 145/31)

*Rättegångsspråk: grekiska***Parter***Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: W. Roels och D. Triantafyllou)*Svarande:* Republiken Grekland**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 63 FEUF och artikel 40 i EES-avtalet genom att införa och bibehålla lagstiftning som föreskriver en förmånlig arvsskattesats för legat till ideella organisationer som är etablerade i andra medlemsstater i EU eller EES endast under förutsättning att ömsesidighet föreligger, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Greklands lagstiftning föreskriver en förmånlig arvsskattesats för legat till juridiska personer vars verksamhet har ett ideellt syfte (välgörenhet etc.). Den förmånliga skattesatsen är emellertid endast tillämplig på legat till utländska juridiska personer av nyss nämnt slag under förutsättning att de berörda staterna själva har bestämmelser som föreskriver en förmånlig skattesats för legat till grekiska juridiska personer vars verksamhet har ett ideellt syfte (ömsesidighetsvillkor).

- Denna lagstiftning är diskriminerande mot juridiska personer (vars verksamhet har ett ideellt syfte) som är etablerade i andra medlemsstater i EU eller EES, vilket utgör en restriktion för den fria rörligheten för kapital (artikel 63 FEUF).
- Denna restriktion omfattas inte av undantagen i artikel 65 FEUF.
- Restriktionen kan inte rättfärdigas av lättnader i statsbudgeten till följd av den verksamhet som bedrivs av juridiska personer vars verksamhet har ett ideellt syfte (ekonomiska skäl kan inte godtas).
- Ömsesidighetsprincipen kan inte rättfärdiga att den fria rörligheten för kapital åsidosätts genom diskriminering.

Överklagande ingett den 26 februari 2016 av SNCF Mobilités (SNCF) av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 17 december 2015 i mål T-242/12, SNCF mot kommissionen

(Mål C-127/16 P)

(2016/C 145/32)

*Rättegångsspråk: franska***Parter***Klagande:* SNCF Mobilités (SNCF) (ombud: P. Beurier, O. Billard, G. Fabre, V. Landes, avocats)*Övriga parter i målet:* Europeiska kommissionen, Republiken Frankrike, Mory SA, i likvidation, Mory Team, i likvidation**Klagandens yrkanden**

Klaganden yrkar att domstolen ska

- förklara att talan kan tas upp till prövning och bifalla talan

- upphäva tribunalens dom av den 17 december 2015 i mål T-242/12, Société nationale des chemins de fer français (SNCF)/kommissionen, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför flera grunder till stöd för sitt överklagande.

Tribunalen har enligt klaganden för det första dels gjort flera felaktiga rättstillämpningar, dels brustit i sin motiveringsskyldighet genom att misstolka bestämmelserna i artikel 3.2 i Sernam 2-beslutet om Sernams försäljning av tillgångar "i klump".

För det andra har tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att de krav på öppenhet och insyn som gäller för anbudsförfarandet enligt artikel 3.2 i Sernam 2-beslutet med nödvändighet ställde krav på att den utvalda sökanden som sådan och på ett oberoende sätt deltagit i förfarandet från början.

För det tredje missuppfattade tribunalen de faktiska omständigheterna och gjorde en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att anbudet från Sernams ledningsgrupp var betydligt mer ofördelaktigt för säljaren än de preliminära anbuden från de övriga sökandena.

Som fjärde grund anføres att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning, underlät att iaktta sin motivationsskyldighet samt angav motstridiga skäl i beslutet genom att fastställa att kommissionen inte hade förväxlat föremålet för och priset på Sernams försäljning av tillgångar "i klump".

För det femte görs det gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning samt missförstod artikeldelen i Sernam 2-beslutet genom att slå fast att upptagandet av ett belopp motsvarande stödet på 41 miljoner euro som tillgång i Sernams konkursbo inte var förenligt med artikel 4 i Sernam 2-beslutet.

Som sjätte grund anføres att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning, brustit i sin motiveringsskyldighet och missförstått artikeldelen i Sernam 2-beslutet genom att slå fast att kriteriet avseende en privat investerare inte var tillämpligt på överföringen av Sernams tillgångar "i klump".
